

צאת השבת	הד"ג	בני ברק
5:49	4:14	
5:53	4:01	ביתר
5:50	4:08	אלעד
5:53	4:00	י-ם
5:55	4:17	ק"ג

נדברה נא

בס"ד | יו"ל ע"י קהל עדת חסידי נדבורנה בארה"ק | קרית נדבורנה

באור פני מלך

פנינים יקרים ואמרות טהורות, מלוקטים מדב"ק של כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

העוסק בתורה כאילו קיים כל המצוות

כה תאמרן לאדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה (ל"ב ה').

פירש"י, "גרתי בגימטריא תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים". וצריך ביאור, שהרי כאן שולח יעקב מלאכים אל עשו על מנת לרצותו ולפייסו, וכדכתיב "ואשלחה להגיד לאדוני למצוא חן בעיניך", וא"כ יש להבין מה נתכוון בזה ששלח לו לאמור ששמר כל תרי"ג המצוות, וכי מה אכפת לעשו אם קיים יעקב המצוות אם לא, ובכלל, מה פיוס יש דברים אלה.

ויש לומר, הדנה ידוע מה שאמרו חז"ל שיעקב ועשו חלקו ביניהם עוה"ז ועוה"ב, וכך איתא בתנודב"א זוטא (פ"ט) וז"ל: "אמרו רבותינו, בעוד כשהיו יעקב ועשו במעי אמם אמר יעקב לעשו, עשו אחי, שני אחים אנחנו לאבינו, ושני עולמות יש לפנינו העוה"ז והעוה"ב וכו'. אם הוא רצונך, טול אתה העולם הזה ואני אטול העולם הבא. באותה שעה נטל עשו בחלקו העוה"ז ויעקב נטל בחלקו העוה"ב".

והנה כאשר ראה עשיו שיעקב ברח לבית לבן, חשב לעצמו שמסתמא בבין לבן הרשע לא עלה בידי יעקב לשמור כל התרי"ג מצוות כרצון ה', ומה גם ששאר מצוות התלויות בארץ וכן מצוות כיבוד אב ואם לא יכול היה לקיים, שהרי היה בחו"ל ורחוק מהוריו. לכך התחיל לחשוש שמא מעתה שלא נתקיים בידי יעקב חלקו לעולם הבא, שהרי נמנע ממנו לקיים המצוות, אולי ירצה יעקב לערער על החלוקה שנתחלקו מאז, והוא יבקש לקבל חזרה עכ"פ את חלקו בעולם הזה. לכך יצא לקראתו וביקש להרגו, שלא יטול ממנו החלק בגשמיות העולם הזה והנאותיו.

לזה שלח יעקב לומר לעשו "עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי", דע לך שאף על פי שגרתי עם לבן הרשע, שמרתי המצוות ולא למדתי ממעשיו הרעים, ואף שישנם מצוות שלא יכולתי לקיימם, מ"מ האשכחן דאמרו חז"ל (מנחות ק"י): "כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם", הרי שאף מצוות שאי אפשר לקיימם בפועל ממש, ע"י שלומדים את ענייני אותם מצוות נחשב כאילו קיימם בפועל ממש. וענין זה מדויק בלשון רש"י שלא אמר תרי"ג מצוות 'קיימתי' אלא תרי"ג מצוות 'שמרתי', כי קיימתי משמעו שקיים בפועל את כל תרי"ג מצוות, וזה אינו, דהא איכא מצוות מסימות שלא היה יכול לקיימם בפועל, אך אמר תרי"ג מצוות שמרתי, דהיינו שמרתי לקיים המצוות באופן שיהא נחשב לו כאילו קיים בפועל, והיינו ע"י העסק בתורה בענייני מצוות אלו שלא היה יכול לקיימם בפועל.

וממילא מובן היטב מפני מה שלח להודיע כדברים הללו לעשו, כי שפיר יש בהם דברי פיוס ורציו לעשו, כי אחר שנחשב ליעקב כאילו קיים את כל התרי"ג מצוות, הרי זכה לחלקו עוה"ב בשלימות,

וא"כ אין חשש שיבוא בטענות על החלוקה ויבקש לעצמו חלק בעוה"ז.

חובת הזהירות במצווה קלה כבחמורה

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר (ל"ב כ"ה).

פירש"י "שכח פכים קטנים וחזר עליהם" ומקור הדברים הוא בגמ' חולין (צ"א). ושם אמרו "מכאן לצדיקים שחביבים עליהם ממונם יותר מגופם, וכל כך למה, לפי שאין פושטין ידיהן בגזל". ודבר זה צריך ביאור טובא, שהרי יעקב אבינו היה מוכרח שבאבות, איש תם יושב אהלים, וכמדובר כמה פעמים ממעלותיו בקודש של יעקב אבינו, וכי שבח הוא אצלו שהיה ממונו חביב עליו יותר מגופו.

אמנם כבר אמרנו פעם בביאור הענין, שאין הכוונה להשמיע חביבות הממון, אלא להשמיע עד כמה רחוקים הצדיקים מלחבב את גופם, שכל כמה שאינם מחבבים ממון ואינם להוטים אחר זה, עוד פחות מכך הם מחבבים את גופם. וזהו שאמרו, צדיקים חביב עליהם ממונם יותר מגופם, פי', כמה שהם מחבבים ממון, זהו עוד יותר מגופם, כי גופם עוד פחות חביב עליהם.

אלא שלפי זה צריכים אנו למודעי מה הענין שחזר יעקב אחר פכים קטנים. ונראה לבאר בעז"ה עפ"י האמור במדרש תנחומא בפרשת עקב (אות א) "והיה עקב, זה שאמר הכתוב למה אירא בימי רע עוון עקבי יסובני וכו' היה דוד מתיירא מיום הדין ואומר, רבש"ע איני מתיירא מן המצוות החמורות שבתורה, שהן חמורות [ובודאי זוהרתי בהם. עץ יוסף]. ממה אני מתיירא, מן המצוות הקלות, שמא עברתי על אחת מהן כו' מפני שהיתה קלה, ואתה אמרת הוי זהיר במצווה קלה כבמצווה חמורה לכך אמר למה אירא בימי רע". הרי שעל האדם לירא ולפחד מאותם עבירות שהם עוון עקביו, שאדם דש בעקביו, כי בהם מצוי יותר המכשול מאשר בעבירות חמורות שעליהם לא חיישין כ"כ שאדם יהיה נכשל בהם.

וזהו ענין פכים קטנים שיעקב חזר עליהם, דיעקב אבינו ע"ה ביקש להודיענו ענין זה, להזהר באותם עניינים הנראים פכים קטנים לכל יזלזלו בהם, והיינו דס"ים רש"י בלשוננו וכתב "וחזר עליהם" דעל עניינים אלו יש לעורר ולחזור לעורר ולהעיר תשומת לב שוב ושוב לכל יהיו מקילים באותם עניינים הנראים כעבירות קלות. ולפי"ז מה שאמרו בגמ' שצדיקים חביב עליהם ממונם לפי שאין פושטים ידיהם בגזל, יש לומר דאין הכוונה לממון כפשוטו, אלא שדיני ממונות המה מאותם פכים קטנים שהמכשול מצוי בהם, והצדיקים זהירים לשמור כל פרוטה שלא יהיה בה אבק גזל או אבק דבר שאינו ראוי, וזהירות זו חביבה עליהם כמו הזהירות בענייני עבירות חמורות.

ענווים ישבו בטח

כמה מעלות טובות וסגולות יקרות נאמרו בשבח מידת הענווה, ולאידך גיסא הרבו חז"ל לגנות את הגאווה ולהרחיקה, וכפלו בהפלגה (אבות ד' ד') "מאד מאד הווי שפל רוח", אין די להיות שפל רוח מאד, אלא "מאד מאד".

בספה"ק בת עין מביא מה ששמע מהמגיד זיע"א (אשר יומ"ד דילה יחול בשבוע הבעל"ט י"ט כסלו) וז"ל "ויירא יעקב מא"ד וגו' (בראשית ל"ב ז), המגיד זללה"ה פירש ויירא יעקב מפני בחינת מא"ד, על דרך שאמרו חז"ל מאד מאד הוי שפל רוח".

כי הנה כל הפחדים והדאגות, החששות והיראות שיש לאדם בעולם הזה, שורש כולם הוא מדת הגאווה, כי כשהוא קטן בעיני עצמו ומתבטל אל השורש, אזי נפשו כגמול עלי אמו ואין לו פחד ודאגה מכלום, כשם שהתינוק אין לו דאגות. אבל ברגע שנהיה גדול בעיני עצמו וחושב שמביא לעצמו את מזונו ושוכח ש"נפשי כגמול עלי אמו", אז באים עליו כל מיני יראות.

כבר מראשית בריאת העולם אירע כזאת. הקב"ה ברא את אדם הראשון, בריאה מופלאה בתוך עולם מופלא. וכך כתב באבות דרבי נתן: "אדם הראשון היה מיסב בגן עדן ומלאכי השרת עומדין בגן עדן לקראתו וצולין לו בשר ומצננין לו יין וכו'". יכול כל אדם לשער בנפשו לאיזו הרחבת הדעת אדם זכה שם, בעדן גן אלוקים. אך כיון שחטא, איבד כל הטובה ונעשה מלא בדאגות, הוא וזרעו עד עולם. מעתה "בזיעת אפך תאכל לחם" וכל שאר עמל ויגיעה, הכל בעבור אותו החטא. ומה הביאו לחטא, ההחלטה כי הוא ירצה לטעום מן עץ הדעת'. והרי זה שורש של העדר הענווה, שאילו היה עניו בעיני עצמו לא היה מבקש לעצמו מאומה, מחמת זה לבד שהיה מבין שאינו יכול מאומה מבלעדי השי"ת. אך לפי שחשב כי הוא יכול ובכוחו להשיג דברים בעצמו, מכאן נולד החטא ונטרד מן העולם.

כשמרגיש אדם שמתעורר בקרבו פחד, זה בודאי מחמת שנכשל בישות. מי שהוא עניו אינו צריך לפחד לפתע פתאום, שכן אף עד עתה לא כוחו עמד לו אלא עזרתו יתברך. אולם כשסבור אדם ש'הוא יכול' והוא יעשה' וכדו', אז כבר יש מקום לפחדים ומיני יראה, כי סוף סוף הרי כוחו אפסי.

לכן העצה הנלמדת מפרשתנו היא שכאשר אדם מפחד, הוא צריך לזעוק אל השי"ת ולומר 'אני קטן באמת', וגם מה שהיה עד היום אינו מכוחי כלל, אלא הכל מתנת שמיים. וכשידע דברים אלו נאמנה, פתאום תנוח עליו שלוה, ויראה בחוש כי ה' הרועה אותו מעודו לא יעזבו ולא ינטשו.

"וירא יעקב מאד", יעקב אבינו פחד מן ה"מאד מאוד הוי שפל רוח", כי זה עתה הגיע לקרן ישראל אשר נאמר בה "טובה הארץ מאוד מאוד", והיא מקור הענווה, אך אשר עיני ה' אלוקים בה, קרבת השי"ת, וזה עורר אותו למאד מאוד הוי שפל רוח, ומה גם שהתרגשה עליו צרה כזו. מה עשה יעקב אבינו לעת כזאת: "ויאמר יעקב, אלוקי אבי אברהם וגו' ה' קטונתי מכל החסידים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה, ועתה הייתי לשני מחנות". רבונו של עולם, קטונתי מכל החסידים ומכל האמת! זה מה שצריך לצעוק כשהלב מפחד. קטונתי, כי במקלי עברתי את הירדן הזה, לא בכוחי ולא בעוצם ידי רק מכוח הבורא ית' לבדו.

ואז תנוח עליו שלוה ובטחון, וכל הדאגות יתבטלו בשורשם.

שונה הלכות

מדור לשינוני הלכות ופסקי דינים

הלכות הנוכה [א]

ז. אף ששם כוסיות זכוכית בתוך החנוכיה נחשב כמדליק במנורה מספף משום שכוסיות אלו בטלות לחנוכיה (הליכות שלמה ח"ב עמ' רפ"ה הערה ז), ובשה"ל כתב שכן נראה סתימת הפוסקים).

ח. רבות"ק נהגו להדליק במנורה עם גב מאחורה, ויש שנתנו טעם לכך שלא יהיה נראה כדוגמת המנורה בביהמ"ק (קונטרס ציונים יקרים) ויש שנהגו להדליק במנורת קנים דוקא שיראה כדוגמת המנורה בביהמ"ק זכר לנס.

השמן

ט. "הרגיל בנר הויין ליה בניי תלמידי חכמים" (שבת כ"ג:) וברש"י שם פי' דהיינו נר שבת וחנוכה, שאם מהדרים בהם זוכים לזרע ברך ה'.

י. אף שכל שמן כשר להדלקת נרות חנוכה, שמן זית מצוה מן המובחר (ש"ע סי' תרע"ג סעיף א).

יא. מפני שני טעמים יש להעדיף להדליק בשמן זית. 1. משום שנמשך טוב אחרי הפתילה ומאיר היטב (משנ"ב) 2. בו נעשה הנס (לבוש).

יב. יוצאים ידי חובה בשמן שלוה מחבירו, אך ע"פ הוזה"ק ראוי לשלם ולקנות השמן [שרוח הקדושה שורה על החפץ ע"י קניית הדבר - כף החיים סי' תרנ"ח אות י"ב].

יג. שמן שנפסל לאכילה עקב כך ששורה בו "רוח רעה", כגון ששהה תחת המטה, אם אין לו שמן אחר יכול להדליק בו, אך לכתחילה יעדיף שמן שלא נפסל מחמת "רוח רעה" וטומאה [משום דנחלקו הפוסקים בכך אם נחשב שמן שכזה בכלל "הקריבהו נא לפחתך"].

יד. נחלקו הפוסקים האם מותר להדליק נרות חנוכה בשמן של שמיטה, כיון שאינו יכול להנות לאורו הרי עובר על איסור התורה "לאכלה" ולא להפסד וכיון שאסור להנות לאורו נחשב כמפסידו בידים, ויש שהתירו משום שהנאה שיושב בחדר שאינו חשוך מותרת אף בנרות חנוכה (עיין ברידב"ז תורת הארץ ומנחת שלמה בהרחבה).

טו. בזמנינו שזמן שתכלה רגיל מן השוק הינו מאוחר מאוד ראוי להדר שידלקו הנרות עד לשעת לילה מאוחרת, על כן כשקונה השמן ישאר בדעתו את כמות השמן הנצרכת לו להדלקה ממושכת.

א. מעיקרי ההכנה של אדם לקראת המועדים הוא על ידי לימוד הלכות ועניני החג שעל ידם ידע את המעשה אשר יעשון בהגיע ימי החג וירגיש טעם וחיות בעשיית מצוות החג (ערוגת הבושם).

ב. טעמים רבים נכתבו בפוסקים מדוע לא סידר רבי את הלכות חנוכה במסכת נפרדת כמו בשאר מועדים [כגון, מגילה פסחים ר"ה יומא, בספר חוט המשולש הביא בשם מורו ורבו מרן החת"ס זיע"א ע"פ דברי הרמב"ן בפרשת בהעלותך שהחשמונאים נעשו שלקחו את המלכות מידי בית דוד המע"ה ולכך לא החזיקה מלכותם וכל האומר מזרע החשמונאים אנא חיישינן שעבד הוא מבניו של הורדוס כמובא בגמ', וכמו כן רבי שהיה מגזע דוד המע"ה לא יחד מסכת חנוכה משום שהיה בזה זלזול באבותיו זרע דוד המע"ה שנלקחה מהם המלכות ע"י החשמונאים, פרשנות נוספת לכך מדוע לא ייחד רבי מסכת מיוחדת להלכות חנוכה כתב בספר "יסוד המשנה ועריכתה" לרבי ראובן מרגליות שבתקופת רבי היה עם ישראל תחת שלטון רומי והיה חשש שמסכת שלימה העוסקת במלחמת החשמונאים נגד הממלכה היתה מתפרשת בעיניהם כקריאת תגר ומלחמה על שלטונם].

ג. יש מי שכתב שרבי כתב וסידר "מסכת חנוכה" אך ברבות הימים נאבדה ונשתכחה (הקדמה לספר "רב פעלים" לכן הגר"א בשם אביו מביא שבנוסף ל"מסכתות קטנות" שבדיניו היו בעבר עוד שלש מסכתות תפילין מוזהב ומסכת חנוכה).

ד. חסידים ואנשי מעשה הרבו להגות בספרי תלמידי הבעש"ט וממשיכי דרכו בקודש המעוררים נפש האדם לקדושת וסגולת המצווה.

המנורה

ה. "זה קלי ואנוהו" - התנאה לפניו במצות, ע"כ ראוי לטרוח שיהיה לו מנורה משובחת במידת האפשר ומי שידו משגת ראוי שיקנה מנורה מספף (באר היטב סי' תר"ג סק"ג).

ו. בספר "חסד לאברהם" לחיד"א מונה את סדר הקדימה מאיזה מין ראוי שתהיה המנורה 1. זהב [והטעם שהבאה"ט לא כתב לעשות מזהב משום שהינו יקר המציאות ואין שיך כמעט להשגה חנוכיה מזהב]. 2. כסף. 3. ברזל. 4. זכוכית. 5. עץ [עיי"ש שמונה חמשה עשרה סוגים, ולא הבאנו אלא המצויים בינינו].

הכנסת אורחים לשבת חנוכה
הננו שמחים להודיע לאנשי שלומינו שבכל מקומות מושבותיהם
כי א"ה יועמד עבור ציבור האורחים הבאים להסתופף בצילא דמהימנותא בשבת חנוכה
אש"ל מלא בהרחבה גדולה
יש להירשם עד ליום ב' פר' מקץ ב' דחנוכה אצל הר"ר משה וולס בטל' 052-7163111
בברכת בואכם לשלום
ועד הכנסת אורחים

נדבת ידידנו הנכבד
ראש וראשון לכל דבר שבקדושה
הנגיד הרה"ח יצחק טאוב הי"ו
לכבוד שמחת היכנס בניו היקרים כמר אברהם נ"י, כמר ישראל נ"י
לעול תורה ומצוות
יה"ר שיעלו מעלה מעלה בסולם המוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, וירוו מהם הוריהם
ומוריהם רוב הענוג ונחת דקדושה
שמחת חבר מצוה ביום שלישי באולמי קונטיננטל - ב"ב

נדבת ידידנו הנכבד
הרה"ג אריה לייב אלבוים שליט"א
ראש כולל במוסדותינו הק'
לכבוד שמחת התעטר בנו
כמר שמעון אלימלך נ"י בכתר תפילין
במזל טוב
**שמחת חבר מצוה ביום שני הבעל"ט
באולמי שנדליר - ב"ב**

לעילוי נשמת
מרת מאטיל בת הרה"ח שלמה ע"ה
נלב"ע כ"א כסלו
נתנדב ע"י בנה - מכוונדנו הדגול
הנגיד הרב מאיר לוין הי"ו
מנכ"ל מוסדותינו הק'
זכות הפצת מעיינות החסידות תעמוד
לטובת הנשמה

נדבת ידידנו הנכבד
הר"ר בנימין גרוס הי"ו
לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי' במזל טוב
יהי רצון שיוזכו אביו ואמו לגדלו לתורה
לחופה ולמעשים טובים, וירוו ממנו ומכל
יוצ"ח רוב הענוג ונחת דקדושה

נדבת ידידנו הנכבד
הרב יצחק אייזיק לייפער הי"ו
בן הרה"צ יעקב יוסף לייפער שליט"א
אב"ד חוסט עמנואל
לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי' במזל טוב
יהי רצון שיוזכו אביו ואמו לגדלו לתורה
לחופה ולמעשים טובים, וירוו ממנו ומכל
יוצ"ח רוב הענוג ונחת דקדושה

לעילוי נשמת
ה"ה צופיה נסיה ע"ה
בת יבלחט"א משה הירשפלד הי"ו
נלב"ע ט"ז כסלו תשע"ד
נתנדב על ידי אביו - ידידנו הנכבד
הרה"ח משה הירשפלד הי"ו
זכות הפצת מעיינות החסידות
תעמוד לטובת הנשמה

לעילוי נשמת
הרה"ג אברהם חיים זצ"ל בן יבלחט"א
נפתלי צבי פרנקל הי"ו
נלב"ע ט"ז כסלו
נתנדב ע"י בניו החשובים -
משפחת פרנקל הי"ו
זכות הפצת מעיינות החסידות
תעמוד לטובת הנשמה

בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
מ נ ד ב ו ר נ ה
קרית נדבונה
בני-ברק
03-6792469 פקס
03-6188465 טל

בס"ד יומן החטכה תשע"ו

הננו מביאים בזה לידעת קהל אנשי שלומינו הי"ו
את סדר הימים בהם התקיים הדלקת נרות חנוכה ע"י
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ברוב עם, בהיכל בית מדרשנו בלילי חנוכה

הנר הראשון - יום א' מקץ
נר השלישי - יום ג' מקץ
נר החמישי - יום ה' מקץ
הנר השמיני - זאת חנוכה
זמן ההדלקה בשעה 7.00 בערב
בשאר הימים לא תיערך ההדלקה ברבים

להלן סדרי המעמדים וחלוקת מטבעות ברכה ע"י
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בימי החטכה הבעל"ט

ביום שלישי ג' דחנוכה: לאחר הדלקת הנרות, תיערך חלוקת מטבע ברכה
לילדי כלל התלמוד תורה - בחדר של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
(לילדי הת"ת של מוסדותינו יתקיים בנפרד)

ביום חמישי ה' דחנוכה: לאחר הדלקת הנרות, תיערך חלוקת מטבע ברכה
לכלל בחורי אנשי בחדר של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

ביום ראשון ח' דחנוכה - זאת חנוכה: יערך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את שולחן
הטהור וחלוקת מעות חנוכה - לוקני ואברכי אנ"ש בלבד

**למען הסדר הטוב, תהיה חלוקת המטבעות עפ"י הסדר האמור בלבר,
כל אחד בזימו המיועד לו**